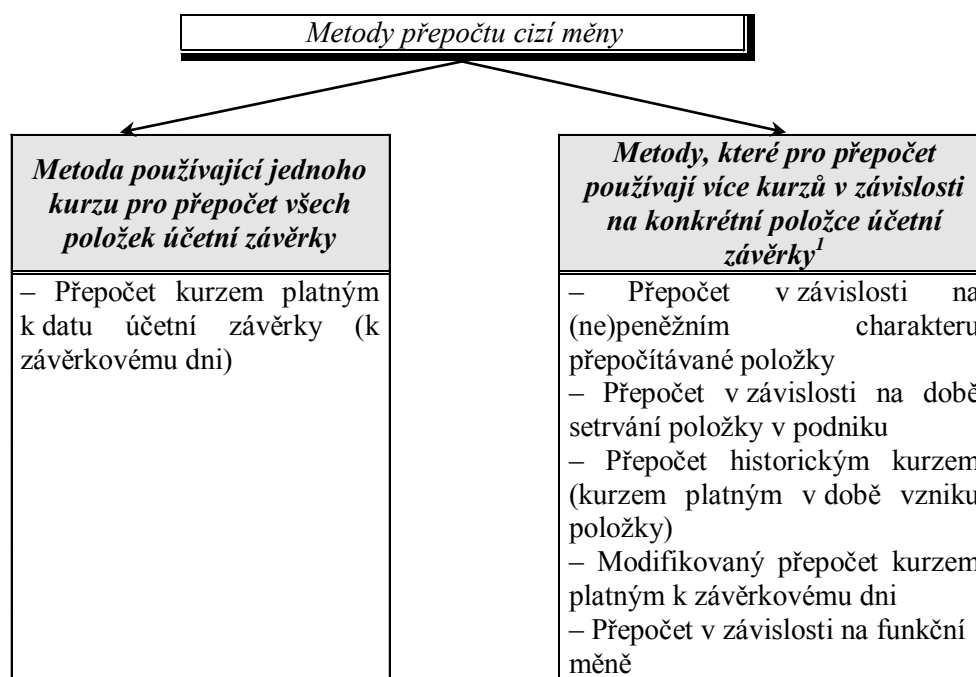

POSTUPY IFRS PRO PŘEVOD ÚČETNÍ ZÁVĚRKY NA JINOU MĚNU¹

Převod účetních závěrek do jiné měny patří k rozporuplným oblastem účetního výkaznictví. Existuje řada přístupů, jak takový převod provést. Tento příspěvek se zabývá klasifikací metod převodu účetních výkazů do jiné měny a rovněž vývojem přístupu IFRS v této oblasti

Metody pro převod účetní závěrky na jinou měnu. Metody používané pro přepočtení individuální závěrky vlastněné společností, která je zahrnována do konsolidované účetní závěrky, do měny mateřské společnosti lze obecně rozdělit na dvě základní skupiny (viz následující schéma):

Klasifikace metod pro přepočtení měny individuální závěrky.

Odlišnosti mezi výše uvedenými metodami spočívají v tom, zda se pro přepočtení používá jednotný kurz (v tomto případě existuje pouze jeden možný přepočtení, a to přepočtení kurzem platným k datu účetní závěrky), aktuální denní kurz, průměrný kurz za účetní období nebo historický kurz (tj. kurz, který byl platný v době, kdy položka účetní závěrky vstupovala do účetnictví).

¹ This paper was developed under the research plan title 'Development of Financial and Accounting Theory and its Application in Practice from Interdisciplinary Point of View', provider's code MSM, RP identification.code 6138439903.

V případě, kdy se pro přepoččet individuální závěrky vlastněné společnosti na měnu mateřské společnosti použije jednotný kurz platný k závěrkovému dni, nevzniká z takového přepočtu žádný kurzový rozdíl. Pokud se však pro přepoččet použije kurzů více, tzn. diferencovaně podle konkrétního charakteru přepočítávané položky účetní závěrky, pak samozřejmě vzniká kurzový rozdíl, který je potřeba pro zachování rovnosti aktiv a pasiv v účetní závěrce taktéž vykázat. Otázkou je, v jaké položce bude tento kurzový rozdíl vykázán. V podstatě existují následující možnosti, jak tento kurzový rozdíl vykázat:

Možnosti vykázání kurzového rozdílu.

ROZVAHA		VÝSLEDOVKA	
AKTIVA	PASIVA	NÁKLADY	VÝNOSY
3. Pořizovací náklad jiného aktiva	1. Zvláštní položka vlastního kapitálu (vyjma výsledku hospodaření)	2a. Samostatná položka nákladů	2b. Samostatná položka výnosů
	2. Výsledek hospodaření	2c. Kurzový zisk nebo ztráta	
4a. Zvláštní, samostatné aktivum	4b. Zvláštní položka pasiv (obvykle v rámci cizích zdrojů)

- 1) jako součást jiné položky vlastního kapitálu (tj. vyjma výsledku hospodaření)
- 2) jako součást výsledku hospodaření (tj. jako náklad nebo výnos)
- 3) jako součást pořizovacích nákladů aktiva
- 4) jako samostatné aktivum nebo pasivum (které není součástí vlastního kapitálu)

Při porovnání jednotlivých metod je patrné, že výše přepočteného výsledku hospodaření může být do značné míry ovlivněna způsobem, jakým jsou jednotlivé vykazované položky přepočítávány. V závislosti na použití konkrétní metody se dále také většinou bude lišit poměr jednotlivých položek na jejich celkovém součtu v původní účetní závěrce oproti závěrce přepočtené.

Vznik rozdílu z přepočtu (tj. za situace, kdy po přepočtu jednotlivých aktiv a pasiv, nákladů a výnosů automaticky není zachována bilanční rovnost) může být (a obvykle bývá) způsoben nebilančním přeceněním jednotlivých položek. Např. položka zboží nebo materiál jsou oceněné kurzem historickým a položka dluh vůči dodavateli kurzem platným k závěrkovému dni; tržby jsou přepočteny jiným kurzem (průměrným historickým) než položka pohledávky (které mohou být přepočteny kurzem platným k závěrkovému dni) apod.

Obtížnou se jeví i vypovídací schopnost přepočteného výsledku hospodaření (v důsledku přepočtení jednotlivých vykazovaných položek) v závislosti na použité metodě, neboť tento může být v důsledku použití různé metody pro přepočet významně ovlivněn.

Zřejmě právě pro obtížnou vypovídací schopnost tohoto rozdílu vzniklého z přepočtu jednotlivých vykazovaných položek některé metody (např. metoda modifikovaného přepočtu kurzem platným k závěrkovému dni, nebo za určitých podmínek i metoda přepočtu v závislosti na funkční měně) o tento rozdíl neovlivňují výši výsledku hospodaření, nýbrž tento rozdíl vykází jako zvláštní, samostatnou položku vlastního kapitálu.

Přepočet rozvahy a výsledovky podle IAS 21. IAS 21 byl již několikrát novelizován a poslední novelizace vstoupila v platnost pro účetní závěrky sestavované za období, které začalo 1. 1. 2005. Cílem IAS 21 je rozhodnout, který směnný kurz se použije pro zachycení transakcí v cizích měnách nebo při převodu účetních závěrek zahraničních jednotek do jiné měny, než ve které jsou prvotně vytvořeny.

Hlavními změnami v novelizované verzi IAS 21 jsou změny terminologické, snížení počtu variantních řešení a takové úpravy standardu, na základě nichž jsou dříve existující tzv. Interpretace (SIC), vážící se k tomuto standardu, v odpovídající podobě zahrnuty přímo do textu standardu. Příspěvek se zabývá řešením zmíněného problému jak podle předchozí verze IAS 21, tak i podle novelizované v současnosti platné verze tohoto standardu, neboť jen tak je možné poukázat na vývoj daného standardu v souvislosti s vykazování dopadů přepočtu účetních výkazů na jinou měnu.

Verze IAS 21 platná nejpozději do roku 2004. Transakce v cizí měně se při jejím počátečním (prvotním) uznání přepočítává do měny, v níž se vykazuje, kurzem platným k datu transakce. Pokud položka prvotně zachycená v cizí měně a přepočtená kurzem platným k datu transakce nebude do konce účetního období vyrovnána, musí podnik postupující podle IAS 21 správně určit, jakým kurzem bude tato položka přepočtena k závěrkovému dni a vykázána v jeho účetní závěrce. IAS 21 požaduje, aby u každé nevypořádané položky v cizí měně podnik ke každému rozvahovému dni určil, zda se jedná o položku peněžní či nepeněžní. Na základě tohoto rozdělení pak IAS 21 určuje kurz, kterým se položka v cizí měně přepočítá k datu účetní závěrky (viz následující schéma). Předchozí verze IAS 21 kromě již výše zmíněných dvou způsobů vykázání kurzového rozdílu², umožňovala ještě třetí způsob, který označovala za alternativní řešení. Toto alternativní řešení bylo možné použít v případě, že kurzové rozdíly jsou výsledkem silné devalvace (či znehodnocení měny), která ovlivnila výši závazku

² buď jako náklad nebo výnos ve výsledku hospodaření, nebo v jiné položce vlastního kapitálu.

vzniklého bezprostředně při nedávném nabytí aktiva fakturovaného v cizí měně, aniž by bylo možné se proti tomuto riziku zajistit nebo vyrovnat závazek dříve, než k této devalvaci došlo. Takto vzniklé kurzové rozdíly měly zvýšit pořizovací náklady nabytého aktiva.

Pro převod účetní závěrky z cizí měny do měny, v níž (jiný) podnik vykazoval, byla podle předchozí verze IAS 21 možná dvě řešení. Pro výběr konkrétního řešení standard vyžadoval rozlišení, zda se bude převádět závěrka tzv. “zahraniční provozovny” nebo závěrka “zahraničního subjektu”. Za “zahraniční provozovnu” IAS 21 chápal takovou zahraniční jednotku, která tvoří nedílnou součást operací vykazujícího podniku a provádí své podnikání jako prodloužení činnosti vykazujícího podniku. Účetní závěrka zahraniční provozovny byla do měny mateřského podniku převáděna tak, jako by se převáděly jednotlivé položky z účetní závěrky, tj. úplně stejným způsobem, který IAS 21 vyžadoval pro převod jednotlivých transakcí.

Za “zahraniční subjekt” byla považována taková zahraniční jednotka, která kumuluje peněžní prostředky a jiné peněžní položky, vznikají jí náklady, vytváří výnosy, eventuelně si sjednává půjčky, a to vše obvykle ve své místní měně. Následující tabulka názorně popisuje, jakým způsobem se převáděla závěrka zahraničního subjektu do jiné měny (obvykle do měny mateřské společnosti).

Převod individuální účetní závěrky zahraničního subjektu

Položka	Přepočet kurzem	Kurzový rozdíl
Peněžní aktiva	} Závěrkový kurz	} Se zúčtuje do jiné položky vlastního kapitálu (vyjma výsledku hospodaření)
Nepeněžní aktiva		
Závazky		
Náklady	} Kurz platný k datu transakce (event. průměrný kurz)	
Výnosy		

Novelizovaný IAS 21. Jednou z nejdůležitějších změn v nové verzi IAS 21 (tj. ve verzi platné nejpozději pro účetní závěrky sestavované za období, které začíná 1. 1. 2005) bylo zrušení možnosti tzv. „alternativního řešení“. Nově už není možné zahrnout kurzové rozdíly vzniklé v důsledku silné devalvace měny do pořizovacích nákladů nabytého aktiva.

Další podstatná změna se vztahuje k výrazu „měna použitá pro vykazování“ (reporting currency). Stávající verze IAS 21 nerozlišovala mezi měnou ocenění a měnou, v níž byla účetní závěrka prezentována uživatelům účetních výkazů, a zároveň neupravovala převod rozvahy a výsledovky z měny ocenění do měny, v níž byly výkazy prezentovány. Novelizovaná verze IAS 21 si do své působnosti přibrala i toto

téma, a nově se tedy zabývá i převodem rozvahy a výsledovky na vykazovací měnu. Aby bylo možné výše uvedené měny mezi sebou rozlišit, zavádí standard dva nové pojmy, kterými jsou „vykazovací měna“ (presentation currency), tj. měna, ve které se účetní závěrka předkládá, a „funkční měna“ (functional currency).

Určení směnného kurzu pro přepočítání transakce a vykázání kurzového rozdílu k závěrkovému dni

Položky	Použitý kurz pro přecenění	Vykázání kurzového rozdílu
<p><i>Peněžní</i></p>	<p>Položka tvořící součást čisté investice Kurz platný k datu účetní závěrky (tj. závěrkový kurz)</p> <p>Závazek zajišťující čistou investici Kurz platný k datu účetní závěrky (tj. závěrkový kurz)</p> <p>Ostatní peněžní položky Kurz platný k datu účetní závěrky (tj. závěrkový kurz)</p>	<p>Do jiné položky vlastního kapitálu (vyjma výsledku hospodaření), v momentě pozbytí čisté investice přesun do nákladů nebo výnosů</p> <p>Do jiné položky vlastního kapitálu (vyjma výsledku hospodaření), v momentě pozbytí čisté investice přesun do nákladů nebo výnosů</p> <p>Dle povahy kurzového rozdílu do nákladů nebo do výnosů</p>
<p><i>Nepeněžní</i></p>	<p>Položky oceněné na bázi historických cen Kurz platný k datu transakce (tj. historický kurz)</p> <p>Položky přeceňované na reálnou hodnotu Kurz platný k datu přecenění položky na reálnou hodnotu (tj. závěrkový kurz pouze tehdy, bylo-li přecenění provedeno k datu účetní závěrky)</p>	<p>Kurzový rozdíl nevzniká, neboť transakce zůstává oceněná stejným kurzem (historickým)</p> <p>Předchozí verze IAS 21 neřešila (logicky lze odvodit, že kurzové rozdíly se měly zachytit stejně jako změna v ocenění položky na reálnou hodnotu, tj. buď do výsledku hospodaření nebo do jiné položky vlastního kapitálu)</p>

Funkční měna je měna používaná v primárním ekonomickém prostředí, ve kterém subjekt působí, tj. ve kterém vytváří a vydává své peněžní prostředky. Novelizovaný IAS 21 vyžaduje, aby každý subjekt zpracovávající účetní závěrku určil svou funkční měnu a v ní pak sestavil výkazy vypovídající o výsledku hospodaření a finanční pozici subjektu. V případě, že je jako funkční měna u určitého subjektu stanovena měna hyperinflační ekonomiky, musí tento subjekt nejprve přepracovat účetní závěrku podle postupů uvedených v IAS 29. Standard zdůrazňuje, že není dovoleno, aby si subjekt jako funkční měnu zvolil jinou měnu, která by byla stabilní (např. kdyby si jako funkční měnu zvolil měnu mateřské společnosti), aby se tak vyhnul tomuto přepracování.

Při určování své funkční měny podnik zvažuje:

- která měna převážně ovlivňuje prodejní ceny zboží a služeb nebo jaká je měna země, jejíž konkurenční síly a legislativa významně ovlivňují (či určují) prodejní ceny zboží a služeb,
- která měna ovlivňuje (resp. ve které měně jsou hrazeny) náklady na práci, na materiál, příp. další náklady související s pořízením zboží nebo s poskytováním služeb,
- ve které měně podnik vytváří své externí nebo interní finanční zdroje (jako např., ve které měně emituje nástroje cizího nebo vlastního kapitálu, ve které měně si půjčuje finanční prostředky apod.),
- ve které měně má podnik příjmy z provozní činnosti.

Nová verze IAS 21 již nepožaduje rozlišení, zda se jedná o zahraniční provozovnu nebo zahraniční subjekt. Příčinou toho byla zřejmě snaha o sjednocení způsobu převodu účetní závěrky z jedné cizí měny do jiné cizí měny u obou typů. Standard nově upravuje převod položek za předcházející účetní období, vykázaných v účetní závěrce pro srovnání běžného a předcházejících období. V tomto případě jsou položky převáděny různými kurzy podle toho z jaké funkční měny a do jaké jiné měny jsou převáděné - viz následující schéma.

Převod rozvahy a výsledovky (za období předcházející běžnému) do jiné měny

Funkční měna, ve které je rozvaha a výsledovka sestavena ...

Převáděná položka	Funkční měna, ve které je rozvaha a výsledovka sestavena ...		
	... není měnou hyperinflační ekonomiky	... je měnou hyperinflační ekonomiky a převádí se na jinou měnu hyperinflační ekonomiky	... je měnou hyperinflační ekonomiky a převádí se na měnu, která není měnou hyperinflační ekonomiky
Aktiva a závazky	Závěrkovým kurzem (platným k datu závěrky)	Závěrkovým kurzem k nejbližšímu uplynulému rozvahovému dni	Závěrkovým kurzem (platným k datu závěrky)
Vlastní kapitál	Závěrkovým kurzem (platným k datu závěrky)	Závěrkovým kurzem k nejbližšímu uplynulému rozvahovému dni	Závěrkovým kurzem (platným k datu závěrky)
Náklady a výnosy	Historickým kurzem platným k datu transakce (event. průměrným kurzem)	Závěrkovým kurzem k nejbližšímu uplynulému rozvahovému dni	Historickým kurzem platným k datu transakce (event. průměrným kurzem)
Poznámka	<i>IAS 21 nerozlišuje, do jaké měny se převádí (zda do měny, která je nebo není měnou hyperinflační ekonomiky).</i>	<i>Nejprve je nutné výkazy upravit o změny v kupní síle peněžní jednotky podle požadavků v IAS 29.</i>	<i>Nepřevádí se o změny v kupní síle peněžní jednotky.</i>

Z výše uvedeného schématu vyplývá, že je nezbytné rozlišení, zda je funkční měna, ve které je sestavena rozvaha či výsledovka za předchozí srovnávané (či srovnávaná) období, měnou hyperinflační ekonomiky či nikoliv. Není-li měnou hyperinflační ekonomiky, pak se převod provede stejně, jako by se převáděly položky rozvahy či výsledovky běžného období. Je-li měnou hyperinflační ekonomiky, pak je nutné další rozlišení podle toho, zda měna, do které se výkazy převádějí je také měnou hyperinflační ekonomiky nebo není. Jsou-li obě měny měnami hyperinflační ekonomiky, pak se výkazy nejprve upraví o změny v cenové hladině, které nastaly po datu, k němuž jsou výkazy sestavené, a teprve takto upravené položky rozvahy i výsledovky se převedou kurzem platným k závěrkovému dni běžného účetního období. Je-li měnou hyperinflační ekonomiky pouze měna, z níž se rozvaha a výsledovka převádí, zatímco měna, do níž se tyto výkazy převádějí, už není měnou hyperinflační ekonomiky, pak rozvaha a výsledovka (či rozvahy a výsledovky) za srovnávané (či srovnávaná) období zůstávají v nezměněné podobě, tj. tak, jak byly prezentovány v době, kdy byly považovány za výkazy sestavené za běžné období, tj. neupravují se o změny v kupní síle. Pro převod výkazů (rozvah a výsledovek) za srovnávaná období, které jsou sestavené ve funkční měně, jenž není měnou hyperinflační ekonomiky, není podstatné (resp. standard nerozlišuje), zda se převádějí do měny, která také není měnou hyperinflační ekonomiky, nebo naopak do měny, která je měnou hyperinflační ekonomiky.

V návaznosti na IAS 36 – Snížení hodnoty aktiv novelizovaný IAS 21 do svého znění zakomponoval i způsob, jakým se mají zjišťovat ztráty ze snížení hodnoty nepeněžního aktiva v cizí měně (tj. aktiva, které prvotně vzniklo v jiné měně, než je měna funkční). Test na snížení hodnoty se provádí ve funkční měně, a proto je potřeba nejprve nepeněžní aktivum z cizí měny převést do měny funkční a teprve po tom je možné tuto hodnotu porovnat se zpětně získatelnou částkou (určenou jako reálnou hodnotu po odečtení nákladů spojených s prodejem tohoto aktiva nebo hodnotu plynoucí z užívání tohoto aktiva, podle toho, která z těchto dvou hodnot je vyšší), jenž bude vyjádřena také ve funkční měně. Stejný způsob, jakým IAS 21 řeší převod nepeněžního aktiva, jenž podléhá testu na snížení hodnoty podle IAS 36, z cizí měny do funkční měny a převod zpětně získatelné částky do funkční měny pro účely testu na snížení hodnoty aktiva, se použije i pro převod zásob (jakožto nepeněžního aktiva) z cizí měny do funkční měny a převod čisté realizovatelné hodnoty těchto zásob do funkční měny pro potřeby zjištění, zda by se neměla snížit hodnota vykazovaných zásob, přestože problematiku snížení hodnoty u zásob neupravuje IAS 36, ale IAS 2 – Zásoby (dále jen IAS 2). Podle tohoto přístupu se vykáže ztráta ze snížení hodnoty nepeněžního aktiva pouze v případě, že platí:

$$HN * HK > ZZČ * ZK, \tag{1}$$

Vysvětlivky:

HN – historický náklad (resp. pořizovací náklad) vyjádřený v cizí měně;

ZZČ – zpětně získatelná částka vyjádřená v cizí měně (event. čistá realizovatelná hodnota u zásob);

HK – historický kurz (resp. kurz k datu transakce);

ZK – závěrkový kurz, příp. kurz ke dni stanovení ZZČ, pokud by ZZČ byla stanovena k jinému časovému okamžiku než ke konci účetního období.

V rámci novelizace IAS 21 došlo zároveň i k zúžení jeho kompetencí, např. v tom, že se veškeré převody zajišťovacích nástrojů nechávají v kompetenci IAS 39 – Finanční nástroje: Účtování a oceňování, tj. ani pro zajištění čisté investice v zahraniční jednotce už se nově nepoužívají postupy uvedené v IAS 21. Z důvodu rozsahu se problematice transformace finančních nástrojů na jinou měnu příspěvek nevěnuje.

Přepočít výkazu o peněžních tocích podle IAS 7. Vlastní peněžní toky podniku, které plynou z transakcí vzniklých v cizí měně, se převádějí do měny, v níž podnik sestavuje výkaz o peněžních tocích, kurzem platným k datu peněžního toku. Obdobně i peněžní toky zahraničního dceřiného podniku se převádějí do jiné měny (obvykle měny mateřského podniku, který sestavuje konsolidovanou účetní závěrku) směnnými kurzy platnými k datům, kdy se peněžní toky uskutečnily. V souladu s IAS 21 dovoluje IAS 7 pro zjednodušení namísto kurzu platného k datu peněžního toku, použití kurzu stanoveného na základě váženého aritmetického průměru.

Ačkoliv nerealizované zisky a ztráty ze změn směnných kurzů cizích měn nejsou peněžními toky, standard požaduje, aby se vykázaly ve výkazu peněžních toků, protože jinak by na sebe nenavazovaly (po přičtení či odečtení změny stavu peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů za běžné období) počáteční a konečné stavy peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů. Nutnost vzniku těchto nerealizovaných kurzových (spíše však převodních) rozdílů názorně vysvětluje rozklad následující rovnice:

$$\begin{array}{ccc}
 \text{PZ} & \pm & \Delta \text{PT} & = & \text{KZ} \\
 \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\
 \text{tj.: } & (\text{PP}_{n-1} + \text{PE}_{n-1}) * \text{ZK}_{n-1} \pm & \text{PT}_m * \text{HK}_m & ? & (\text{PP}_n + \text{PE}_n) * \text{ZK}_n
 \end{array}$$

Vysvětlivky:

PZ – počáteční zůstatek peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů

KZ – konečný zůstatek peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů

PP+PE – peněžní prostředky a peněžní ekvivalenty

Δ PT – změna stavu PP+PE (peněžní toky) – –

ZK – kurz platný k datu závěrky

HK – kurz platný ke dni uskutečnění peněžního toku

m – den uskutečnění peněžního toku

n – konec běžného období

$n-1$ – počátek běžného období (nebo-li konec předcházejícího období)

? – může se rovnat, ale většinou se nerovná

Výše uvedené rovnice naznačují základní vztah mezi rozvahou a výkazem o peněžních tocích. Přičte-li se k počátečnímu zůstatku peněžních prostředků a peněžní ekvivalentů jejich změna stavu za běžné období, musí vyjít jejich konečný stav. Počáteční a konečný stav je však přepočítáván závěrkovým kurzem a peněžní toky jsou přepočítávány kurzem ke dni jejich uskutečnění. Nyní je nadmíru jasné, že uvedená rovnice se po přepočtení nemusí rovnat a může zde vzniknout určitý rozdíl. Tento rozdíl (vyplývající ze změny směnných kurzů) musí být vykázán ve výkazu peněžních toků odděleně od peněžních toků za provozní činnost, investiční činnost nebo financování.

Závěr. Použití historických směnných kurzů u nepeněžních položek rozvahy k závěrkovému datu konzervuje podmínky okamžiku, k němuž byla daná položka nepeněžního aktiva nebo nepeněžního závazku zachycena v účetnictví. Toto řešení vychází z oprávněného předpokladu, že dotyčná jednotka již od data nabytí např. nepeněžního aktiva již není vystavena měnovému riziku, tzn. jakékoli změny kurzů od data nabytí daného aktiva nejsou naplněním měnového rizika. Toto riziko skončilo nákupem aktiva v cizí měně. Na druhou stranu je třeba s ohledem na konsolidaci účetních závěrek podotknout, že použití historického kurzu fixuje vzájemný vztah dvou měn v minulosti a vůbec nic nevyovídá o aktuální situaci. Pokud se naopak použije pro nepeněžní rozvahové položky kurz závěrkový, jsou příslušná přepočtená aktiva a závazky vyčísleny v hodnotách odpovídajících aktuální relaci mezi oběma měnami.

Zajímavější situace je u položek výsledovky. I zde připadá v úvahu obojí přístup k přepracování na jinou měnu. Použití historického kurzu k datům transakcí i zde fixuje podmínky mezi oběma měnami platné k těmto datům. Nabízí se otázka, zda by nebylo možné i u položek výsledovky přepočítávat kurzem závěrkovým. Znamenalo by to ve své podstatě, že každý náklad a výnos bude přepočten ne kurzem k datu transakce, ale kurzem platným k datu závěrky. Za těchto okolností by se součástí

výsledku staly veškeré kurzové rozdíly v časovém intervalu, který by začínal datem transakce, k němuž náklad či výnos vznikl, a končil datem závěrkovým. Ačkoliv podnik v tomto intervalu již není vystavován měnovému riziku, přesto by podle tohoto přístupu vykázal kurzový zisk nebo ztrátu.

V praxi bývá obvyklé rozdělení položek účetní závěrky podle nějakého kritéria, přičemž na jednu skupinu těchto položek se použije přepočtení pomocí historických kurzů a na druhou pomocí kurzů závěrkových. V případě, že je klasifikace jednotlivých položek do těchto dvou skupin komplikovaná a existuje řada výjimek, které by sice podle zvoleného klasifikačního klíče určily přepočtení dané položky pomocí historického kurzu, ale ta se bude přepočítávat kurzem závěrkovým (a opačně), pak je vypovídací schopnost částky, jež představuje kurzový rozdíl velice obtížná. Je třeba si však uvědomit, že i tato částka ovlivňuje vypovídací schopnost celé účetní závěrky a následně i výsledků finanční analýzy z takové závěrky připravené. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby kurzové rozdíly byly vždy vykázány jako specifická (oddělená) položka ve výsledovce nebo v jiné položce vlastního kapitálu.

LITERATÚRA:

1. *Alfredson K., Leo K., Picker R., Pacter P., Radford J., Wise V.* Applying International Financial Reporting Standards (enhanced edition). 2nd edition. John Wiley & Sons Australia. Milton 2007.

2. *Epstein B.J., Mirza A.A.* Interpretation and Application of International Accounting Standards 2000. John Wiley & Sons, Inc. New York 2000.

3. International Financial Standards 2003. IASC. London 2003.

4. International Financial Reporting Standards (IFRSs) 2007. IASCF. London 2007.

5. *Zelenková M.* Kurzové rozdíly. Změny v IAS 21 platné pro účetní závěrky sestavované za období počínající 1.1.2005 a později. Účetnictví, 2005, roč. 53, číslo 5, s. 13-25.